

3. Po drugie, w ramach wykładni zasady bezstronności popełnił on oczywisty błąd w ocenie w odniesieniu do kwalifikacji konkurencyjnego produktu leczniczego oraz w odniesieniu do związku między biegłym a rozwojem tego „konkurencyjnego produktu leczniczego”.
4. Po trzecie, Sąd Pierwszej Instancji dokonał błędnej wykładni zasady bezstronności, ponieważ nie ocenił prawidłowo konkretnego charakteru powiązań ekspertów z centrum terapii komórkowej i ich wpływu na decyzje naukowej grupy doradczej.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję Leków (Dz.U. 2004, L 136, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgerichts Lennestadt
(Niemcy) w dniu 19 stycznia 2021 r. – Nemzeti Útdíjfizetési Szolgálató Zrt., Nationale
Mauterhebung geschlossene Dienstleistungs AG / NW**

(Sprawa C-30/21)

(2021/C 148/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgerichts Lennestadt

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Nemzeti Útdíjfizetési Szolgálató Zrt., Nationale Mauterhebung geschlossene Dienstleistungs AG

Strona pozwana: NW

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni art. 1 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 (¹) należy dokonywać w ten sposób, że postępowanie sądowe wszczęte przez spółkę skarbu państwa przeciwko osobie fizycznej zamieszkałej w innym państwie członkowskim w celu dochodzenia uiszczenia mającej charakter sankcji opłaty za nieuprawnione korzystanie z płatnej drogi – jest objęte zakresem zastosowania tego rozporządzenia?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, Dz.U. 2012, L 351, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší soud České
republiky (Republika Czeska) w dniu 1 lutego 2021 r. – RegioJet a. s.**

(Sprawa C-57/21)

(2021/C 148/09)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší soud České republiky

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: RegioJet a. s.

Pozostali uczestnicy postępowania: České dráhy, a.s., Česká republika – Ministerstvo dopravy

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodny z wykładnią art. 5 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/104/UE ⁽¹⁾ z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie niektórych przepisów regulujących dochodzenie roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia prawa konkurencji państw członkowskich i Unii Europejskiej, objęte przepisami prawa krajowego (zwanej dalej „dyrektywą”), jest sposób postępowania polegający na tym, że sąd rozstrzyga o nakazaniu ujawnienia dowodów, mimo iż jednocześnie Komisja prowadzi postępowanie w celu wydania decyzji na mocy rozdziału III rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 ⁽²⁾ z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (zwanego dalej „rozporządzeniem”), w wyniku czego sąd na tej podstawie zawiesza postępowanie o naprawienie szkody wywołanej wskutek naruszenia przepisów prawa konkurencji?
- 2) Czy wykładnia art. 6 ust. 5 lit. a) i art. 6 ust. 9 dyrektywy sprzeciwia się takiej regulacji krajowej, która ogranicza ujawnienie wszystkich informacji, które zostały przedłożone w ramach postępowania na żądanie organu ochrony konkurencji, a to również wtedy, jeżeli chodzi o informacje, które uczestnik postępowania ma obowiązek wytwarzać i przechowywać (lub je wytwarza i przechowuje) na podstawie innych przepisów prawa, niezależnie od postępowania o naruszenie prawa konkurencji?
- 3) Czy za zakończenie postępowania w inny sposób w rozumieniu art. 6 ust. 5 dyrektywy można uważać również sytuację, w której krajowy organ ochrony konkurencji zawiesił postępowanie, gdy tylko Komisja wszczęła postępowanie celem wydania decyzji na mocy rozdziału III rozporządzenia?
- 4) Czy przy uwzględnieniu funkcji i celów dyrektywy pozostaje w zgodzie z art. 5 ust. 1 w związku z art. 6 ust. 5 dyrektywy taki sposób postępowania sądu krajowego, że stosuje on regulację krajową transponującą art. 6 ust. 7 dyrektywy przez analogię do takich kategorii informacji, jak informacje, o których mowa w art. 6 ust. 5 dyrektywy, a więc zdecyduje o ujawnieniu dowodów, z zastrzeżeniem, że kwestią tego, czy środki dowodowe obejmują informacje, które osoba fizyczna lub prawna przygotowała specjalnie na potrzeby postępowania prowadzonego przez organ ochrony konkurencji (w rozumieniu art. 6 ust. 5 [lit. a]) dyrektywy), sąd będzie się zajmować dopiero po ujawnieniu mu tych dowodów?
- 5) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie – czy art. 5 ust. 4 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że zastosowane przez sąd skuteczne środki ochrony informacji poufnych mogą prowadzić do wyłączenia dostępu powoda lub innych uczestników postępowania i ich pełnomocników do ujawnionych dowodów, zanim sąd ostatecznie rozstrzygnie, czy ujawnione dowody lub niektóre z nich mieszczą się w kategorii dowodów zgodnie z art. 6 ust. 5 lit. a) dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz.U. 2014, L 349, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2003, L 1, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 8, t. 2, s. 205.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht
Steiermark (Austria) w dniu 11 lutego 2021 r. – WY**

(Sprawa C-85/21)

(2021/C 148/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: WY

Druga strona postępowania: Steiermärkische Landesregierung